

1. Aj, rů - že roz - vi - la se
jak zdáv - na če - ka - la se,
ze kme - ne krá - sné - ho,
z dru - hu pře - vzác - né - ho.

Ten kví - tek spa - ni - lý
u - pro - střed no - ci chlad - né
my li - dé spa - tří - li.

2. Růžičku tu, již míním / a o níž prorok děl, / složila nám
i jiným / Maria v plének běl. / Jak Páně slíbil hlas, / zrodila
dítě to nám / v půlnoční téměř čas.

3. To kvítečko podivné / má libé vůně dech / a jasmem svým
předivné / nám září v temnostech. / Bůh, člověk též pravý, /
pomáhá z bídy zlé nám, / hřích i smrt odpraví.

4. Ó Ježíši, svou mocí / rač být mi přítomen! / A z temné této
noci / až vyjítí dáš ven, / tam otevř ráj mi svůj, / kde tebe
budem chválit / na věky, Pane můj!

T: podle německého textu *Es ist ein Ros entsprungen*
Gustav Adolf Molnár, Harfa, 1915 / Evangelický zpěvník, 1979
M: Alte catholische geistliche Kirchengeseng, 1599 /
Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998